

[Else Zeuthen.]

videlse af det i forvejen eksisterende økonomiske udvalg. Vi er fuldt indforstået med, at ministeren skal have et pædagogisk udvalg som rådgivende organ, men vi stiller os rigtignok noget tvivlende over for, om den foreslåede udvidelse af det økonomiske udvalg med en række repræsentanter for forskellige kommunale og også børnesaglige kredse skulle være nok. Der vil, så vidt jeg kan se, højst kunne blive tale om tre egentlige pædagoger i dette udvalg.

Vi er ikke sikre på, at dette udvalg kommer til at rumme den tilstrækkelige pædagogiske sagkundskab til løsning af de meget store opgaver, som lovforslaget op-ruller i § 150 A, stk. 2, punkt a: fastsættelse af retningslinjer for den fremtidige udbygning af børne- og ungdomsforsorgen og dens institutioner, samt punkt c: planlæg-gelse af forskningsopgaver og statistiske undersøgelser inden for børne- og ungdoms-forsorgen.

Angående dette sidste punkt vil jeg gerne spørge den højtærede socialminister, om det ikke er hans opfattelse, at forsknings-opgaverne væsentligt kommer til at hen-høre under det socialpolitiske forsknings-institut, som vi formodentlig får oprettet inden længe, og ved hvis planlægning vi netop har været så omhyggelige med at sikre den størst mulige videnskabelige sag-kundskab som basis for arbejdet.

Jeg skal lige i foribarten nævne en ting, som jeg selvsagt ikke tillægger stor vægt, men som alligevel har en vis interesse; det er de nye navne for henholdsvis ung-domshjem og skolehjem, som fremtidig foreslås kaldt ungdomsskoler og kostskoler. Jeg stiller mig selvfølgelig meget sympatisk over for det synspunkt, at man ønsker at understrege, at ungdomsforsorgen nu be-finder sig på et højere pædagogisk niveau, end da man begyndte på arbejdet, og at det derfor kan være praktisk at finde nogle nye betegnelser, såfremt der skulle være en odios klang ved de gamle navne. Men jeg vil gerne spørge, om dette virkelig er til-fældet. Det er der ikke i mine øren, og jeg er bange for, at det tjener til at forvirre begreberne, hvis man anvender nogle be-tegnelser, som i forvejen dækker over ganske veldefinerede skoletyper som kostskoler og ungdomsskoler, sådanne skoletyper, som

måske en skønne dag pludselig finder på at kalde sig ved andre navne, og så vi ender i en sproglidning som den, vi kender på så mange andre områder.

Den nye bestemmelse i § 65, stk. 11, om efterværnet hilser mit parti med udelte tilfredshed. Efterværnets udbygning er ud-tryk for en humanisme, som vi deler, og det er også udtryk for det praktiske synspunkt, at det ikke kan nytte, at man slipper om-sorgen for de mest udsatte unge netop på det tidspunkt, hvor de er mest sårbare, og hvor det er vigtigt for dem at få deres liv lagt ind i en positiv og nyttig bane til gavn for dem selv og for samfundet.

Vi er fuldt tilfredse med, at man fortsat bygger på samarbejde med de eksisterende private foreninger og sammenslutningen af disse, og det øgede tilskud, der foreslås til dette arbejde for de næste 5 år, finder vi meget rimeligt.

Jeg skal til slut sige, at vi finder værdi-fulde fremskridt i det her fremsatte lov-forslag, og på mit partis vegne skal jeg til-sige vor villighed til en velvillig behandling i udvalget.

Guðrun Bjørner: Der er nogle småting i det foreliggende lovforslag, som vi ikke er så glade ved, men det kan vi vel tale om i udvalget. Ellers er der flere virkelig gode ting i lovforslaget, som retsforbundet er yderst tilfreds med.

For det første alle de bestemmelser, som tilstræber en forenkling af administrationen; dem kan retsforbundet helt tiltræde, og vi er ikke som det ærede medlem hr. Krogh bange for, at ændringen fra den nuværende overinspektion til et direktorat vil betyde større udgifter; jeg regner med, at det vil betyde en forenkling og tillige en billig-gørelse.

En anden ting, vi er svært tilfredse med, er udbygningen af efterværnet. Det er jo rigtigt, som alle de tidligere ordførere har sagt, at det er nødvendigt, at man ikke slipper de unge, lige når de har fået mulighed for en rigtig start. Men man må måske alligevel pege på, at det er nødvendigt at tænke på, at det ikke skal være lettere for de børn, der er under forsoerg, at få en videre uddannelse end for de børn, der bliver i deres hjem. Man kunne jo tænke sig, at der var en fare ved, at man ville